

Sygn. akt I C 1063/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2020r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Lech

Protokolant: sekretarz sądowy Daria Mazerant

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2020r. w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa **N. B.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz **powódki N. B.** kwotę **75.00,00 zł** (siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych) **tytułem zadośćuczynienia** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 marca 2018r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz **powódki N. B.** kwotę **960,00 zł** (dziewięćset sześćdziesiąt złotych) **tytułem odszkodowania za koszty leczenia** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 marca 2018r. do dnia zapłaty;
3. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz **powódki N. B.** kwotę **po 1.000,00 zł** (jeden tysiąc złotych) **miesięcznie tytułem renty na zwiększone potrzeby związane z koniecznością opieki osoby trzeciej za okres od marca 2018r. do sierpnia 2018r.**, płatną w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności;
4. oddala powództwo w pozostałej części;
5. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz **powódki N. B.** kwotę **2.817,00 zł** (dwa tysiące osiemset siedemnaści złotych) **tytułem zwrotu kosztów procesu**;
6. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 5.567,00 zł (pięć tysięcy pięćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od uwzględnionej części powództwa;
7. nie obciąża powódki N. B. nieuiszczonymi kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa.

SSO Renata Lech

Sygn. akt I C 1063/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 13 sierpnia 2018 roku małoletnia powódka **N. B.** w imieniu której działali przedstawiciele ustawowi – K. B. i P. B. reprezentowani przez radcę prawnego K. O. wniosła o zasądzenie od pozwanego **(...) S.A. z siedzibą w W.** na jej rzecz :

- kwoty 75.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 marca 2018 roku do dnia zapłaty;
- kwoty 2.000,00 złotych tytułem renty miesięcznej;
- kwoty 1.000,00 złotych tytułem kosztów opieki osób trzecich;
- kwoty 960,00 złotych jako dodatkowy zwrot kosztów leczenia;
- kwoty 652,00 złotych tytułem zakupu leków ;
- zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu . **(k.4-9)**

Pozwany (...) S.A. z **siedzibą w W.** reprezentowany przez radcę prawnego W. M. wniósł o oddalenie powództwa, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podnosząc, iż pozwany uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił na rzecz powódki kwoty zgodnie z decyzją z dnia 11 czerwca 2018 roku i wypłacone kwoty, w jego ocenie, spełniają już funkcje kompensacyjne i są adekwatne do rozmiaru doznanej krzywdy.

Pozwany kwestionował pozostałe dochodzone roszczenia w tym rentę, koszty opieki osób trzecich, koszty leczenia. **(k.253-254)**

W piśmie procesowym z dnia 31 stycznia 2020 roku pełnomocnik powódki sprecyzował powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki:

- kwoty 75.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 marca 2018 roku do dnia zapłaty ;
- kwoty 1.612,00 złotych tytułem zwrotu kosztów leczenia i zakupu leków;
- kwoty 2.000,00 złotych tytułem renty miesięcznej na zwiększone potrzeby, płatnej do ostatniego dnia miesiąca, poczynając od miesiąca marca 2018 roku, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności poszczególnych rat . **(k.393)**

Ostatecznie na rozprawie w dniu 31 stycznia 2020r. pełnomocnicy stron poparli dotychczasowe stanowisko w sprawie. **(k.396 v.)**

W piśmie procesowym z dnia 24 lutego 2020r. pełnomocnika powódki sprecyzował powództwo i wniósł ostatecznie w zakresie żądania renty o zasądzenie renty z tytułu kosztów opieki osoby trzeciej w kwocie po 1.000,00 zł do ostatniego dnia miesiąca za okres 6 miesięcy poczynając od marca 2018r.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 listopada 2017 roku o godzinie 15.50 na ulicy (...) w miejscowości T. doszło do wypadku, w którym na przejściu dla pieszych została potrącona powódka N. B. przez przejeżdżający przez to przejście pojazd ciężarowy o numerze rejestracyjnym (...) kierowany przez M. B..

(**dowód** : notatka policyjna **k.16**)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim, Wydział II Karny z dnia 26 lipca 2018 r., sygn. akt II K 414/18, M. B. został uznany winnym popełnienia czynu z art. 177§1 k.k., a mianowicie, że w dniu 24 listopada 2017 roku na ulicy (...) w miejscowości T. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, w ten sposób, że kierując samochodem ciężarowym m-M. o numerze rejestracyjnym (...), nie zachował szczególnej ostrożności przed wyznaczonym na jezdni przejściem dla pieszych doprowadzając do najechania na przechodzącą przez to przejście N. B., która w wyniku tego doznała obrażeń w postaci wielomiejscowego złamania miednicy, co spowodowało naruszenie czynności narządów jej ciała na okres przekraczający 7 dni .

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim, Wydział II Karny z dnia 26 lipca 2018 r., sygn. akt II K 414/18 w załączeniu)

W przedmiotowym zdarzeniu drogowym doszło do złamania u powódki odcinka lędźwiowego kręgosłupa i miednicy. Złamania miały miejsce w obrębie górnych gałęzi obu kości łonowej oraz bocznych mas kości krzyżowej. Powódka została przetransportowana do (...) z.o.o. w T. .

W wyniku doznanych obrażeń powódka została w trybie pilnym przekazana do Oddziału Ortopedii Dziecięcej w Instytucie Centrum (...) w Ł. gdzie przebywała w okresie od dnia 24 listopada 2017 roku do dnia 20 grudnia 2017 roku z czego jeden dzień przebywała na Oddziale Anestezjologii i Intensywnej Terapii Pediatricznej.

W dniu 9 grudnia 2017 roku przeprowadzono powódce zabieg operacyjny polegający na otwartej repozycji i zespoleniu złamania płytką. Operacja polegała na umieszczeniu dwóch śrub stabilizacyjnych po stronie prawej przechodzących przez talerz prawej kości biodrowej i kończące się w masywie bocznym kości krzyżowej. W trakcie operacji powódka wymagała przetoczenia koncentratu krwinek czerwonych.

Powódka otrzymała także skierowania do szpitala na kontynuowanie leczenia. W dniach 22-24.01.2018 roku powódka ponownie hospitalizowana w Klinice (...) w Ł.. W trakcie pobytu wykonano kontrolne badania lekarskie i diagnostyczne .

W dniu 16 kwietnia 2018 roku powódka przeszła zabieg augmentacji (...) (rekonstrukcja pęczka tylnoprzysródkowego) kolana prawego oraz przeszczep St-G w Instytucie Centrum (...) w Ł.. Powódka przebywała w Klinice (...) w Ł. przez 14 dni. (od 12 kwietnia 2018 roku do dnia 26 kwietnia 2018 roku)

(dowód: historia choroby, karta informacyjna (...) z.o.o. w T. z dnia 24 listopada 2017 roku, dokumentacja medyczna z pobytu powódki **k.17-17 v., 18-19v., k.95- 103v.**, karta informacyjna (...) w Ł. **k.20-21 v.**, skierowanie z dnia 20 grudnia 2017 roku **k.22**, karta informacyjna (...) w Ł. z dnia 24 stycznia 2018 roku **k.23**, karta informacyjna z dnia 26 kwietnia 2018 roku **k.31,31 v.**, dokumentacja medyczna z (...) w Ł. **k. 112- 252**)

Decyzją z dnia 11 czerwca 2018 roku pozwany wypłacił na rzecz powódki następujące świadczenia :

- zadośćuczynienie w kwocie 47.000,00 złotych,
- koszty przejazdu 1.789,00 złotych,
- koszty leczenia 650,00 złotych.

(dowód: decyzja ubezpieczyciela z dnia 11 czerwca 2018 roku **k.48,49**)

U powódki biegły z zakresu ortopedii stwierdził w wyniku wypadku następujące obrażenia:

- uraz kolana prawego z uszkodzeniem więzadła krzyżowego tylnego / (...)/ (uszczerbek na zdrowiu wg. pozycji 156 **10 %** Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r.)

- obustronne złamanie obręczy miednicy typu LC II (uszczerbek na zdrowiu wg. pozycji 96 b **25 %** Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r.)

Suma długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w zakresie ortopedii u powódki wynosi 35 %.

Dyskomfort życiowy u powódki jest znaczny **przez pierwsze 3 miesiące wtedy powódka była leżąca i wymagała fotelowo-lózkowego trybu życia**. Przez kolejny okres, tj. **do 6 miesięcy od urazu stopień był średni**. Po tym okresie stopień cierpienia był ortopedycznie mierny. Rokowania na przyszłość są stabilne. Całkowity pełny powrót do zdrowia jest niemożliwy z powodu nie do uniknięcia pourazowych zmian zwyrodnieniowych.

Dotychczasowe leczenie było refundowane w ramach NFZ. Koszt leków przeciwbólowych to 150,00 złotych, koszt dwóch kul to 70,00 złotych, balkonik 120,00 złotych.

(dowód : opinia biegłego z zakresu ortopedii lek. med. R. E. k.284-285)

W przedmiotowym wypadku N. B. doznała następujących obrażeń ciała chirurgicznych:

- stłuczenie głowy w okolicy potylicznej,
- stłuczenie ramienia lewego,
- stłuczenie łuku żebrowego lewego,
- stłuczenia, otarcia skóry i krwiak okolicy biodra prawego,
- stłuczenia obu stóp,

Trwały chirurgiczny uszczerbek na zdrowiu powódki spowodowany blizną śródtkankową okolicy biodra prawego **wynosi 2%**.

Chirurgiczne obrażenia ciała doznane przez powódkę były lekkie w stosunku do zasadniczych – ortopedycznych obrażeń. Dolegliwości u powódki na skutek doznanych obrażeń mogły być odczuwalne do 2-3 miesięcy po wypadku.

U powódki obrażenia chirurgiczne nie spowodowały ograniczeń w życiu zawodowym i życiowym, nie wystąpiły następstwa w wyniku tych obrażeń.

Łącznie blizny te dają 3 % trwałego uszczerbku n zdrowiu u powódki.

(dowód: opinia biegłego z zakresu chirurgii dr R. K. k.299-302)

U powódki na skutek wypadku doszło do wystąpienia zespołu stresu pourazowego i **biegły psychiatra ocenił uszczerbek z tym związany na 8 %**.

Cierpienia psychiczne były znaczne u powódki przez okres około roku od wypadku. Aktualnie jest niewielkiego stopnia, powódka odczuwa lęk przy przechodzeniu przez jezdnię. Powódka musiała zaprzestać aktywności fizycznej (tańca, jazdy na rowerze), miała ograniczone kontakty z rówieśnikami, co niekorzystnie wpłynęło na jej stan psychiczny.

(dowód: opinia biegłego z zakresu psychiatrii lek. med. B. J. k.311-315)

U powódki biegły z zakresu ginekologii nie stwierdził urazów okolic narządów płciowych w wyniku wypadku z dnia 24 listopada 2017 roku. Stwierdzona torbiel okołojajnikowa nie jest związana przyczynowo z wypadkiem, rozpoznanie jej wiąże się tylko czasowo z wypadkiem, ponieważ została wykryta w czasie pobytu w (...) po wypadku.

(dowód: opinia biegłego z zakresu ginekologii dr M. M. k.332-333)

U powódki N. B. biegły z zakresu chirurgii plastycznej stwierdził :

- pooperacyjne blizny w okolicy krzyżowej i zniekształcenie prawego uda (uszczerbek na zdrowiu biegły ocenił na **4 %** wg. pozycji pkt.149 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r.),

- pooperacyjne blizny prawego kolana (uszczerbek na zdrowiu biegły ocenił na **2 %** wg. pozycji pkt.156 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r.),

Suma stałego uszczerbku na zdrowiu z punktu widzenia biegłego z zakresu chirurgii plastycznej wynosi 6 %.

Blizny kolana i okolicy krzyżowej oraz zniekształcenie uda łącznie powodują trwałe, umiarkowanego stopnia oszpecenie powódki. Nie jest możliwe całkowite usunięcie blizn ani na drodze leczenia operacyjnego ani innymi metodami nieoperacyjnymi .

Zabiegi korekcyjne zniekształceń pourazowych wykonywane są w oddziałach chirurgii plastycznej nieodpłatnie w ramach umowy z NFZ .

Z punktu widzenia biegłego z zakresu chirurgii plastycznej powódka wymagała bardzo niewielkiej pomocy osób trzecich. Chodzi tu o pomoc przy smarowaniu blizn w okolicy krzyżowej. Szacunkowo to około 10 minut dziennie przez dwa, trzy miesiące.

(dowód: opinia biegłego z zakresu chirurgii plastycznej dr nauk medycznych T. Z. **k.348-351)**

Biegła z zakresu dermatologii określiła uszczerbek na zdrowiu u powódki z powodu blizn na 4 %. Nie jest możliwe całkowite usunięcie blizn ani na drodze leczenia operacyjnego ani innymi metodami nieoperacyjnymi .

(dowód: opinia biegłego z zakresu dermatologii prof. G. D. **k.373,373 v.,)**

Po opuszczeniu szpitala powódka nie była samodzielna i pozostawała pod opieką rodziców, którzy pomagali jej w czynnościach dnia codziennego. Powódka korzystała z prywatnej rehabilitacji i rehabilitacji w ramach NFZ. Koszt prywatnej rehabilitacji to kwota 2.000 złotych – 3.000 złotych. W dalszym ciągu stosuje leki przeciwbólowe i przeciwzapalne. Obecnie powódka korzysta z rehabilitacji w wolnej chwili w ramach NFZ i jest to rehabilitacja raz w tygodniu. Pozostaje pod opieką ginekologa i ortopedy. Leczy się ginekologicznie z uwagi na przesunięcie kanału rodnego i torbiel. Powódka była hospitalizowana w związku z torbielami i przesunięciem kanału rodnego. Przez 8 miesięcy korzystała z prywatnych wizyt u ginekologa. Koszt wizyty 600,00 złotych z USG. Przez 6-8 miesięcy powódka odbywała dwa razy w tygodniu wizyty u psychologa. Obecnie powódka jeździ na wizyty do ortopedy co pół roku i wizyty te są w ramach NFZ.

N. B. od dnia 26 stycznia 2018 roku uczęszczała dwa razy w tygodniu na rehabilitację w Ośrodku (...) w T..

Powódka była rehabilitowana w (...). Rehabilitacja ta odbywała się w ramach NFZ.

Powódka przed wypadkiem uczęszczała do Zespołu Szkół (...) w T. o profilu technik żywienia i usług gastronomicznych.

Do końca roku szkolnego 2017/2018 powódka korzystała z indywidualnego nauczania. Przed wypadkiem powódka planowała zostać tancerką. Obecnie jest uczennicą III klasy Technikum Gastronomicznego. Uczy się dobrze jednakże z uwagi na dolegliwości bólowe nie wróci do tańca. Jest zwolniona z zajęć z wychowania fizycznego. Powódka otrzymała znaczny stopień niepełnosprawności do dnia 23 stycznia 2019 roku .

(dowód: nagranie audio-video z dnia 30 listopada 2018 roku zeznania świadka K. B. 00:03:42- 00:09:49 **k. 264, 265, 268**, 00:13:18- 00:21:37 **k.266, 268**, zeznania świadka P. B. 00:10:45- 00:13:18 **k.265, 266, 268**,

00:20:18-00:21:37 **k.266, 268** w związku z nagraniem audio-video z dnia 31 stycznia 2020 roku **k.395 v., 396, 397**, nagranie audio-video z dnia 31 stycznia 2020 roku zeznania świadka P. B. 00:10:45-00:22:33 **k.395 v., 396, 397**, zeznania świadka K. B. 00:22:59- 00:27:38 **k.396, 396 v., 397**, karta informacyjna z Instytutu Centrum (...) w Ł. z dnia 6.12.2018 roku i z dnia 7.12.2018 roku **k.271-273 v.**, zestawienie wizyt lekarskich z prywatnego gabinetu ginekologiczno – położniczego **k.274**, orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania z dnia 10 stycznia 2018 roku **k.33,34**, informacja dotycząca korzystania z pomocy psychologicznej **k.41**, rejestr konsultacji **k.42-44**, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności **k.45**, zaświadczenie lekarskie z dnia 26 lutego 2018 roku **k.46**, karta zabiegów **k.47**, dokumentacja medyczna z Ośrodka (...) **k.85-92**, dokumentacja medyczna Zakład Usług Medycznych (...) zo.o. **k.68-74**, dokumentacja medyczna z (...) **k.75**)

Powódka poniosła koszty leczenia w kwocie 960,00 złotych tytułem konsultacji ortopedycznych, porady lekarskiej, rezonansu magnetycznego i USG.

(dowód : faktury VAT i rachunki k.36-40)

Dokonując powyższych ustaleń faktycznych Sąd oparł się na zeznaniach świadków: K. B. i P. B.. Zeznania te są spójne, rzeczowe, wzajemnie ze sobą korespondują i brak jest podstaw do podważenia ich prawdziwości.

Dokonując ustaleń w zakresie następstw wypadku dla zdrowia poszkodowanej Sąd oparł się na opiniach biegłych: z zakresu ortopedii – R. E., chirurgii – R. K., chirurgii plastycznej - T. Z., psychiatrii - B. J..

Powyższe opinie biegłych są rzetelne, kategoryczne i przekonujące, wystarczająco wyjaśniają zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych, a wnioski w nich zawarte nie zostały skutecznie zakwestionowane przez żadną ze stron procesu. Opinie te stanowiły podstawę do zasądzenia zadośćuczynienia, zaś opinia biegłego ortopedy stanowiła podstawę do orzekania o rencie na zwiększone potrzeby związane z koniecznością opieki osoby trzeciej za okres od marca 2018 roku do sierpnia 2018 roku.

Jeśli chodzi o określenie uszczerbku na zdrowiu u powódki z powodu zniekształceń bliznowatych Sąd wziął pod uwagę opinię biegłego z zakresu chirurgii plastycznej dr T. Z. nie zaś opinię biegłej z zakresu dermatologii prof. G. D., która ten uszczerbek określiła na 4 % . Określając łączny uszczerbek na zdrowiu u powódki Sąd uwzględnił w zakresie chirurgii opinię biegłego chirurga plastyka – **6%** zaś pominął uszczerbek ustalony przez chirurga na 2 %.

Orzekając o odszkodowaniu tytułem zwrotu kosztów leczenia Sąd wziął pod uwagę osobowe źródła dowodowe, tj. zeznania świadków: K. B. i P. B., a także załączone faktury i rachunki obrazujące wysokość wydatków poniesionych tytułem konsultacji ortopedycznych, porady lekarskiej, badania - rezonansu magnetycznego i USG nie uwzględnione przez ubezpieczyciela przy wypłacie świadczenia .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie częściowo.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi art. 445 § 1 k.c. , art. 444 § 1 k.c. i art. 444 § 2 k.c.

Zgodnie z treścią art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia (§1). Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie wypadu, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2).

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 k.c. sprowadza się więc do tego, że w sytuacji zaistnienia szkód określonych w § 2 tego przepisu, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej reguluje natomiast ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124 poz. 1152).

W świetle art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, który stanowi lex specialis do art. 822 § 1 k.c., z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym obowiązani są do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Zgodnie natomiast z art. 35 cytowanej ustawy ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż do wyrządzenia szkody powódce doszło w następstwie ruchu pojazdu mechanicznego. Niewątpliwym jest zatem, iż zachodzą podstawy odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody na podstawie art. 436 § 1 k.c. w związku z art. 435 § 1 k.c., a także, iż doszło do wyrządzenia szkody powódce, polegającej na uszkodzeniu ciała.

Wobec powyższego pozwany co do zasady jest odpowiedzialny z tytułu szkody wyrządzonej powódce.

W toku procesu pozwany nie kwestionował zasady swej odpowiedzialności.

Pozwany- jako ubezpieczyciel OC sprawcy kolizji- uznał swoją odpowiedzialność w sprawie i wypłacił powódce decyzją z dnia 11 czerwca 2018 roku następujące świadczenia :

- zadośćuczynienie w kwocie 47.000,00 złotych,
- koszty przejazdu 1.789,00 złotych,
- koszty leczenia 650,00 złotych.

Rozważając zasadność objętych pozwem roszczeń powódki Sąd miał na uwadze przestanki określone w art. 445 § 1 k.c. i art. 444 § 1 k.c., § 2 k.c.

W świetle art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Ustalenie wysokości zadośćuczynienia powinno zostać natomiast dokonane z uwzględnieniem wszelkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy oraz to, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość winna przedstawiać jakąś odczuwalną wartość (por. przykładowo wyrok SN z dnia 12 kwietnia 1972 roku, II CR 57/72, OSNCP 1972, z. 10, poz. 183 oraz wyrok SN z dnia 24 czerwca 1965 roku, I PR 203/65, OSPIKA 1966, poz. 92).

Rozważając istotę powyższego roszczenia należy mieć na uwadze, iż na rozmiar krzywdy, a w konsekwencji wysokość zadośćuczynienia, składają się cierpienia fizyczne i psychiczne, których rodzaj, natężenie i czas trwania należy każdorazowo określić w okolicznościach konkretnej sprawy. Mierzenie krzywdy wyłącznie stopniem uszczerbku na zdrowiu stanowiłoby niedopuszczalne uproszczenie nie znajdujące oparcia w treści art. 445 § 1 k.c. Zadaniem Sądu jest indywidualne określenie stopnia krzywdy doznanej przez powoda i podjęcie próby przełożenia jej na określoną wartość finansową.

O rozmiarze należnego zadośćuczynienia pieniężnego powinien decydować w zasadzie rozmiar doznanej krzywdy: stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania, nieodwracalność następstw wypadku i

inne podobne okoliczności. Niewymierny w pełni charakter tych okoliczności sprawia, że sąd przy ustalaniu rozmiaru krzywdy i tym samym wysokości zadośćuczynienia ma pewną swobodę. Ocena Sądu w tym względzie powinna się opierać na całokształcie okoliczności sprawy, nie wyłączając takich czynników, jak np. wiek poszkodowanego i postawa sprawcy, przy czym określenie wysokości zadośćuczynienia powinno się opierać na obiektywnych i sprawdzalnych kryteriach, kierować się jego celami i charakterem, jednakże przy uwzględnieniu indywidualnej sytuacji stron.

W przedmiotowej sprawie powódka doznała **trwałego** uszczerbku na zdrowiu, przez który należy rozumieć uszczerbek nie rokujący poprawy, utrzymujący się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji oraz po uzyskaniu optymalnego efektu leczniczego w **łącznej wysokości 49%**, w tym: w zakresie urazu ortopedycznego - 35%, z punktu widzenia chirurga plastyka – 6%, z zakresu psychiatrii – 8% .

Dokonując oceny skutków wypadku i wpływu doznanych urazów na stan zdrowia powódki Sąd oparł się na opiniach biegłych.

Powódka na skutek wypadku z dnia 24 listopada 2017 roku doznała obrażeń w postaci:

- uraz kolana prawego z uszkodzeniem więzadła krzyżowego tylnego,
- obustronne złamanie obręczy miednicy ,

obrażeń ciała chirurgicznych:

- stłuczenie głowy w okolicy potylicznej ,
- stłuczenie ramienia lewego,
- stłuczenie łuku żebrowego lewego,
- stłuczenia, otarcia skóry i krwiak okolicy biodra prawego ,
- stłuczenia obu stóp.

Blizny kolana i okolicy krzyżowej oraz zniekształcenie uda łącznie powodują trwałe, umiarkowanego stopnia oszpecenie powódki. Nie jest możliwe całkowite usunięcie blizn ani na drodze leczenia operacyjnego ani innymi metodami nieoperacyjnymi .

Powódka została przetransportowana do (...) z.o.o. w T. .

W wyniku doznanych obrażeń powódka została w trybie pilnym przekazana do Oddziału Ortopedii Dziecięcej w Instytucie Centrum (...) w Ł. gdzie przebywała w okresie od dnia 24 listopada 2017 roku do dnia 20 grudnia 2017 roku z czego jeden dzień przebywała na Oddziale Anestezjologii i Intensywnej Terapii Pediatricznej.

W dniu 9 grudnia 2017 roku przeprowadzono powódce zabieg operacyjny polegający na otwartej repozycji i zespoleniu złamania płytką. Operacja polegała na umieszczeniu dwóch śrub stabilizacyjnych po stronie prawej przechodzących przez talerz prawej kości biodrowej i kończące się w masywie bocznym kości krzyżowej. W trakcie operacji powódka wymagała przetoczenia koncentratu krwinek czerwonych .

Powódka otrzymała także skierowania do szpitala na kontynuowanie leczenia. W dniach 22-24.01.2018 roku powódka była ponownie hospitalizowana w Klinice (...). W trakcie pobytu wykonano kontrolne badania lekarskie i diagnostyczne .

W dniu 16 kwietnia 2018 roku powódka przeszła zabieg augmentacji (...) (rekonstrukcja pęczka tylnoprzyśrodkowego) kolana prawego oraz przeszczep St-G w Instytucie Centrum (...) w Ł.. Powódka przebywała w Klinice (...) w Ł. przez 14 dni . (od 12 kwietnia 2018 roku do dnia 26 kwietnia 2018 roku)

Powódka w dacie wypadku miała 16 lat. Przed wypadkiem powódka uczęszczała do Zespołu Szkół (...) w T. o profilu technik żywienia i usług gastronomicznych. Do końca roku szkolnego 2017/2018 powódka korzystała z indywidualnego nauczania. Przed wypadkiem powódka planowała zostać tancerką. Obecnie jest osobą pełnoletnią, uczennicą III klasy Technikum Gastronomicznego. Uczy się dobrze jednakże z uwagi na dolegliwości bólowe nie wróci do tańca. Jest zwolniona z zajęć z wychowania fizycznego. Powódka otrzymała znaczny stopień niepełnosprawności do dnia 23 stycznia 2019 roku .

Do tej pory wspomnienie o wypadku jest dla powódki bardzo bolesne i przykre. Powódka musiała zaprzestać aktywności fizycznej (tańca, jazdy na rowerze), miała ograniczone kontakty z rówieśnikami, co niekorzystnie wpłynęło na jej stan psychiczny .

Mając na uwadze wszystkie opisane powyżej okoliczności, w tym **49 %** trwałe uszczerbek na zdrowiu, Sąd uznał, że kwota dochodzona przez powódkę pozwem kwota **75.000,00** złotych stanowić będzie odpowiednie i nie wygórowane zadośćuczynienie za doznaną przez powódkę krzywdę na podstawie art. 445 § 1 k.c. Łącznie, biorąc pod uwagę wypłaconą już kwotę na rzecz powódki tytułem zadośćuczynienia przez (...) S.A. w kwocie 47.000 złotych i zasądzoną kwotę 75.000 złotych, kwota zadośćuczynienia stanowić będzie w sumie kwotę **122.000,00** złotych.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o Ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

W dniu 12 lutego 2018 roku zgłoszono szkodę powoda .

Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie **od dnia 13 marca 2018 roku** do dnia zapłaty bowiem zgłoszenie szkody nastąpiło w dniu 12 lutego 2018 roku .

Podstawę prawną żądania zasądzenia odszkodowania **stanowi art. 444 § 1 k.c.**

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Za zasadne Sąd uznał żądanie zasądzenia na rzecz powódki odszkodowania za koszty leczenia .

Odszkodowanie przewidziane w art. 444 § 1 k.c. obejmuje wszelkie wydatki (koszty) pozostające **w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są konieczne (niezbędne) i celowe** (por. M. Nesterowicz (w:) Kodeks..., s. 425; G. Bieniek (w:) Komentarz..., s. 416; wyrok SN z dnia 9 stycznia 2008 r., II CSK 425/07, M. Praw. 2008, nr 3, s. 116). Pojęcie „wszelkie koszty” oznacza koszty różnego rodzaju, których nie da się z góry określić, a których ocena, na podstawie okoliczności sprawy, należy do sądu (wyrok SN z dnia 9 stycznia 2008 r., II CSK 425/07, LEX nr 378025). Jednak, jak słusznie się zauważa, celowość ponoszenia wszelkich wydatków może być związana nie tylko z możliwością uzyskania poprawy stanu zdrowia, ale też z potrzebą utrzymania tego stanu, jego nie pogarszania (por. wyrok SN z dnia 26 stycznia 2011 r., IV CSK 308/10, LEX nr 738127). Zawsze jednak obowiązek zwrotu dotyczy wydatków rzeczywiście poniesionych i nie wystarczy wykazanie, że były one obiektywnie potrzebne (wyrok SA w Poznaniu z dnia 8 lutego 2006 r., I ACa 1131/05, LEX nr 194522).

W grupie wydatków celowych i koniecznych, pozostających w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia tradycyjnie wymienia się koszty leczenia (pobytu w szpitalu, pomocy pielęgniarskiej, koszty lekarstw), specjalnego odżywiania się, nabycia protez i innych specjalistycznych aparatów i urządzeń (np. protez, kul, aparatu słuchowego, wózka inwalidzkiego). Do grupy tej zalicza się również wydatki związane z transportem chorego na zabiegi i do szpitala, koszty związane z odwiedzinami chorego w szpitalu czy wynikające

z konieczności specjalnej opieki i pielęgnacji nad chorym, koszty zabiegów rehabilitacyjnych, wreszcie koszty przygotowania do innego zawodu (por. Z. Masłowski (w:) Kodeks..., s. 1096; M. Nesterowicz (w:) Kodeks..., s. 425, 426; A. Cisek (w:) Kodeks..., s. 791; M. Safjan (w:) Kodeks..., s. 1423).

Powódka poniosła **koszty leczenia w kwocie 960,00 złotych** tytułem konsultacji ortopedycznych, porady lekarskiej, badania: rezonansu magnetycznego i USG i wydatki te zostały udokumentowane załączonymi do akt sprawy fakturami i rachunkami, które nie zostały uwzględnione przez ubezpieczyciela przy wypłacie kosztów leczenia w kwocie 652,00 złotych. Taką też kwotę Sąd zasądził tytułem zwrotu kosztów leczenia. Łącznie więc powódka otrzymała tytułem zwrotu kosztów leczenia kwotę 1.612,00 złotych (960,00 złotych + 652,00 złotych)

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o Ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

W dniu 12 lutego 2018 roku zgłoszono szkodę powoda .

Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie **od dnia 13 marca 2018 roku** do dnia zapłaty bowiem zgłoszenie szkody nastąpiło w dniu 12 lutego 2018 roku .

Podstawę prawną określonego **żądania w zakresie renty stanowi art. 444 § 2 k.c.** Renta określona w powyższym przepisie ma na celu wynagrodzenie szkody trwałej. Ma na celu wynagrodzenie szkody polegającej na konieczności stałych wydatków (na pomoc ze strony osoby trzeciej, lepsze odżywianie i odpowiednie leczenie, korzystanie ze szczególnych środków komunikacji itd.) Sąd nie jest przy tym zobowiązany do zachowania drobiazgowej dokładności przy wyliczaniu renty. Z natury rzeczy wynika, że konkretyzacja wymienionych okoliczności może nastąpić dopiero w przyszłości. Poszkodowany może bowiem nie dysponować na razie odpowiednimi środkami pieniężnymi na dokonanie wydatków, które są jednak konieczne. Wystarczy zatem, że poszkodowany **udowodni istnienie zwiększonych potrzeb, stanowiących następstwo czynu niedozwolonego** (Odszkodowanie za szkodę majątkową, A. S., Oficyna (...), B. 1998). Przesłanką zasądzenia renty na podstawie powyższego przepisu jest także zmniejszenie widoków powodzenia na przyszłość dla poszkodowanego.

Roszczenie o rentę z art. 444 § 2 kc przysługuje poszkodowanemu w razie:

- całkowitej lub częściowej utraty przez niego zdolności do pracy zarobkowej;
- zwiększenia się jego potrzeb;
- zmniejszenia się jego widoków powodzenia na przyszłość.

Wymienione następstwa powinny mieć charakter trwały (co nie oznacza, iż nieodwracalny). Każda z tych okoliczności może stanowić samodzielną podstawę zasądzenia renty, jednakże konieczną przesłanką jest powstanie szkody bądź to w postaci zwiększenia wydatków, bądź to zmniejszenia dochodów.

Trwały charakter uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia jest warunkiem powstania prawa do renty. Zwiększenie się potrzeb poszkodowanego stanowi szkodę przyszłą, wyrażającą się w stale powtarzających się wydatkach na ich zaspokojenie, np. konieczność stałych zabiegów, rehabilitacji, specjalnego odżywiania itp.

„Przyznanie renty z tytułu zwiększonych potrzeb na podstawie art. 444 § 2 kc nie jest uzależnione od wykazania, że poszkodowany te potrzeby faktycznie zaspokaja i ponosi związane z tym wydatki. Do przyznania renty z tego tytułu wystarcza samo istnienie zwiększonych potrzeb jako następstwo czynu niedozwolonego” (tak SN w wyroku z dnia 11 marca 1976 r., IV CR 50/76, OSNCP z 1977 r., poz. 11).

Dyskomfort życiowy u powódki w myśl opinii biegłego ortopedy był znaczny **przez pierwsze 3 miesiące wtedy powódka była leżąca i wymagała fotelowo-lóżkowego trybu życia**. Przez kolejny okres, tj. **do 6 miesiąca od urazu stopień był średni**. Po tym okresie stopień cierpienia był ortopedycznie mierny. Rokowania na przyszłość są stabilne.

Dlatego też Sąd przyjął, że powódka przez okres 6 miesięcy, a mianowicie od marca 2018 roku do sierpnia 2018 roku (bowiem przez pierwsze 3 miesiące była leżąca) wymagała pomocy osób trzecich gdyby nawet przyjąć w wymiarze 3 godzin dziennie to kwota 1.000 złotych miesięcznie z tego tytułu jest jak najbardziej zasadna.

(3 godziny x 30 dni x 12,00 złotych, 13,00 złotych)

Wobec powyższego Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę po **1.000,00 zł (jeden tysiąc) miesięcznie tytułem renty na zwiększone potrzeby związane z koniecznością opieki osoby trzeciej za okres od marca 2018 roku do sierpnia 2018 roku**, płatnej do ostatniego dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art.481 k.c.

Renta przewidziana w art. 444 § 2 k.c. nie ma charakteru alimentacyjnego, lecz wyłącznie odszkodowawczy. Przesłanką jej ustalenia nie może być koszt utrzymania osoby poszkodowanej, ale wyłącznie odszkodowanie za utratę zdolności do pracy (za utratę zarobków) oraz odszkodowanie za zwiększenie się potrzeb poszkodowanego na skutek wyrządzenia mu szkody na zdrowiu (tak SN w wyroku z dnia 20 grudnia 1977 r., IV CR 486/77, nie publ.).

Na rentę z tytułu zwiększonych potrzeb składają się koszty rehabilitacji : **liczba zabiegów miesięcznie, konsultacji lekarskich, koszty dojazdów, koszty opieki** .

Co do zasądzenia renty na zwiększone potrzeby w kwocie po 2.000 złotych miesięcznie, poczynając od marca 2018 roku i na przyszłość Sąd uznał to żądanie za nie udowodnione.

Świadkowie: K. B. i P. B. zeznali, że po opuszczeniu szpitala powódka nie była samodzielna i pozostawała pod opieką rodziców, którzy pomagali jej w czynnościach dnia codziennego. Powódka korzystała z prywatnej rehabilitacji i rehabilitacji w ramach NFZ. N. B. od dnia 26 stycznia 2018 roku uczęszczała dwa razy w tygodniu na rehabilitację w Ośrodku (...) w T..

Obecnie **powódka korzysta z rehabilitacji w wolnej chwili, jak ma czas i jest to rehabilitacja w ramach NFZ raz w tygodniu**. Korzysta też z wizyt u ortopedy co pół roku i są to wizyty w ramach NFZ. Opinie biegłych wskazują, że rokowania co do stanu zdrowia powódki w przyszłości są pomyślne i nie rodzą powstania zwiększonych potrzeb, które generowałyby wydatki.

To, że powódka odbywa rehabilitację i konsultacje ortopedyczne nie daje podstaw do zasądzenia renty z tytułu zwiększonych potrzeb tym bardziej, że w świetle wyżej poczynionych ustaleń te usługi medyczne są świadczone w ramach NFZ.

Dlatego też Sąd przyjął, że żądanie co do zasądzenia renty na zwiększone potrzeby w kwocie po 2.000 złotych miesięcznie, poczynając od marca 2018 roku i na przyszłość nie zostało udowodnione i żądanie w tym zakresie podlega oddaleniu .

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 100 k.p.c. dokonując ich stosunkowego rozdzielenia. Niezbędne koszty procesu poniesione przez pozwanego stanowią kwotę **5.417 złotych** i obejmują wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie **5.400** z tytułu zastępstwa procesowego i wydatki na opłatę skarbową – **17,00 złotych** na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U. z 2015 roku, poz.1804) § 2 pkt. 6.

Po stronie powodowej koszty wyniosły **5.417,00 złotych** i obejmują one wynagrodzenie dla pełnomocnika z tytułu zastępstwa procesowego i wydatki na opłatę skarbową na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U. z 2015 roku, poz.1804) § 2 pkt. 6 . **Łącznie koszty stanowią kwotę 10.834 złotych .**

Wydatki poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa, to: wydatki na opinie biegłych i opłata sądowa od pozwu. Łącznie stanowią kwotę **7.324,47 złotych**. (opłata od pozwu 3.981 złotych i wydatki na opinie biegłych 3.343,47 złotych)

Powódka wygrała proces co do kwoty 81.960 złotych **co stanowi 76 % żądań pozwu**. Tak więc uzasadnione wynikiem procesu koszty postępowania strony powodowej wyniosły (10.834 zł x 24% = 2.600,00 zł), a strony pozwanej odpowiednio (10.834 zł x 76 % = 8.234,00 zł).

W ostatecznym rozrachunku powódce przysługuje tytułem zwrotu kosztów procesu kwota **2.817,00 złotych** i taką kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki .

O obowiązku uiszczenia opłaty sądowej i wydatków związanych ze sporządzeniem opinii przez biegłych od uwzględnionej części powództwa w kwocie **5.567,00 zł** (7.324,47 złotych x 76 %) Sąd rozstrzygnął w oparciu o treść **art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych** (tekst jednolity Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) w zw. z art. 100 k.p.c., uwzględniając, iż strona pozwana w tym zakresie przegrała proces.

Stosownie do treści art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd odstąpił od obciążenia powódki pozostałą częścią nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu oraz wydatkami Skarbu Państwa na koszty opinii biegłych, mając na uwadze odszkodowawczy charakter dochodzonych roszczeń i sytuację materialną powódki .

SSO Renata Lech

ZARZĄDZENIE

1. odnotować zwrot akt w kontrolce terminowości sporządzania uzasadnień ;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.

dnia 8 kwietnia 2020 roku

SSO Renata Lech